

ĐỨC VUA NHÂN LÀNH

Xưa cũng như nay, người đứng đầu một quốc gia hoặc lãnh thổ, thậm chí chỉ làm trưởng một địa hạt nhỏ bé, họ thường tỏ ra uy quyền, đôi khi tới mức lạm quyền, để chứng tỏ mình vừa có chức vừa có quyền, và rồi có thể “hành” người khác đủ kiểu. Kiểu hống hách này thấy rất rõ tại Việt Nam, có kẻ chỉ là xã trưởng hoặc ấp trưởng cũng hạch sách dân đủ kiểu. Càng kinh tởm hơn đối với loại “tép riu” sai nha!

Chắc chắn trên đời này không có vua nào như Đức Vua Giêsu Kitô. Ngài không chỉ là Đầu và Cuối mà còn là Thiên Vương với mọi quyền do Chúa Cha trao cho. Cuối năm là dịp để tín nhân xét mình một cách nghiêm túc hơn, xem mình đã thực sự là tín dân của Ngài hay chưa. Đức tin phải có hành động cụ thể, không thể nói suông. (Gc 2:17 và 26)

Xưa nay thấy nhiều người có tài nhưng vô đức, cứ tưởng không ai hơn mình, thậm chí coi thường cả Thiên Chúa. Vài chuyện có thật đã xảy ra với những kẻ vô thần, dám “coi trời bằng vung” và đã bị trừng trị. Họ có danh tiếng ở đời nhưng vô phúc đối với Thiên Chúa. Họ là ai?

1. Ca sĩ John Lennon của ban nhạc The Beatles tại Anh quốc trả lời khi được tạp chí American Magazine phỏng vấn: *“Thiên Chúa Giáo sẽ không còn, sẽ biến mất. Tôi không có gì phải tranh cãi về điều đó. Tôi chắc chắn như thế. Ông Giêsu thì được, nhưng những kẻ theo Ông ấy thì quá ngây ngô! Ngày nay, ban nhạc The Beatles chúng tôi nổi tiếng hơn Ông Giêsu.”* (1966) Sau khi John Lennon tuyên bố lời trên đây, hắn bị bắn sáu lần. Không biết sau đó hắn có ăn năn hay không, nhưng mọi người biết rõ là The Beatles đã “chết” thực sự.

2. Nhà thiết kế chiếc tàu Titanic trả lời một ký giả về sự an toàn của con tàu: *“Ngay cả Thượng Đế cũng không thể đánh chìm được nó.”* Kết quả ra sao thì ai cũng đã biết: Con tàu khổng lồ đó đã vỡ đôi vì chạm vào tảng băng ngầm sáng ngày 15-4-1912 tại Bắc Đại Tây Dương.

3. Trong một xuất trình diễn, nữ diễn viên điện ảnh Marilyn Monroe được Billy Graham đến thăm. Bill Graham nói rằng Chúa Thánh Thần sai ông đến để nói với cô. Nghe xong, Marilyn Monroe nói: *“Tôi không cần Giêsu của ông.”* Một tuần sau, người ta thấy xác cô ta nằm bất động tại một chung cư. Một số nghệ sĩ Việt Nam cũng thể hiện việc nhạo báng Thiên Chúa qua lời nói hoặc cách nào đó.

4. Năm 1954, sau khi chiếm miền Bắc, một toán quân cộng sản vào nhà dòng kín Bùi Chu lục soát. Lúc đó các nữ tu đang cầu Minh Thánh, một tên lớn tiếng la lối: *“Chúa của các người ở đâu?”* Nữ tu chỉ vào Nhà Tạm trên bàn thờ, tên này lấy súng chĩa thẳng vào Nhà Tạm, bắn vỡ chén thánh và Minh Thánh Chúa đổ ra vương vãi. Bắn xong, hắn vẫn đứng im, tay cầm súng chĩa vào Nhà Tạm như muốn bắn tiếp. Các nữ tu vô cùng đau lòng vì Minh Thánh Chúa bị xúc phạm, nên van xin đừng bắn, nhưng hắn im lặng. Thì ra hắn đã chết đứng từ lâu rồi!

5. Năm 1963, sau khi TT Ngô Đình Diệm bị một số tướng tá phản bội lật đổ, một số người ngoại giáo tràn vào Tòa tỉnh trưởng Thừa Thiên (Huế) đập phá “tàn tích gia đình trị.” Khi thấy bức tượng Thánh Gioan Tẩy Giả, quan thầy của TT Diệm, một thanh niên trèo lên vác búa đập vào mặt mũi bức tượng, nhưng hắn bị trượt chân ngã xuống và chết tại chỗ. Lúc đó có nhiều người chứng kiến sự kiện này.

6. Bác học Voltaire chống Thiên Chúa và phá Hội Thánh Công Giáo rất quyết liệt. Ông ta vu khống đủ điều, chiêu tập một nhóm lấy tên là “Beelzebub” (quỷ vương Bê-en-dê-bun). Năm 1753, ông tuyên bố: *“Hai mươi năm nữa Thiên Chúa về hưu, vì không còn ai phục vụ Ngài.”* Đúng hai mươi năm sau, năm 1773, Voltaire chết thê thảm. Lúc sắp chết, ông thấy những hình ảnh khiến ông run sợ hét lên: *“Một bàn tay đang kéo tôi xa Thiên Chúa... Quỷ bắt tôi... Tôi trông thấy hỏa ngục.”* Ông tru tréo như thú vật hung dữ. Ông lấy móng tay cào xé thịt mình ra từng miếng. Một bà già thường giúp người hấp hối, sau khi chứng kiến cái chết của Voltaire, ch biết: *“Khi ấy tôi ở gần giường của Voltaire đang hấp hối, tôi không muốn nhìn thấy một người vô đạo chết nữa.”* Một người khác cũng chứng kiến Voltaire chết và nói: *“Nếu quỷ có thể chết được, cũng không chết dữ như Voltaire.”*

Thiên Chúa không nói không có nghĩa là Ngài không biết. Ngài thấu suốt mọi sự nhưng Ngài kiên nhẫn cho người ta nhiều cơ hội sám hối. Người ta vẫn cố chấp chẳng khác gì dân xưa: *“Chúa đã cảnh cáo cho họ trở về với Lễ Luật của Chúa, nhưng họ đã tỏ ra lì lợm, chẳng chịu vâng theo mệnh lệnh Ngài; họ vi phạm các quyết*

định Ngài ban để con người tuân theo mà được sống; họ vùng vằng, chẳng ghé vai mang ách, cứng đầu cứng cổ, không chịu để tai nghe.” (Nkm 9:29)

Thánh Tử Giêsu là Vua các vua, Chúa các chúa, tự hữu và hằng sinh, thế nhưng Ngài luôn nhân lành và giàu lòng thương xót, sẵn sàng tha thứ chứ không muốn kết tội ai. Thật lạ lùng, khi Chúa Giêsu đứng trước Philatô, một người đầy uy lực, còn Chúa Giêsu khi đó chỉ là một tội đồ, thế mà Ngài vẫn thản nhiên nói thẳng: *“Ông không có quyền gì đối với tôi, nếu Trời chẳng ban cho ông.” (Ga 19:11)*

Kinh Thánh cho biết một trong các thị kiến ban đêm của ngôn sứ Đanien: *“Tôi mãi nhìn thì kia: có ai như Con Người đang ngự giá mây trời mà đến. Người tiến lại gần bên Đấng Lão Thành và được dẫn đưa tới trình diện. Đấng Lão Thành trao cho Người quyền thống trị, vinh quang và vương vị; muôn người thuộc mọi dân tộc, quốc gia và ngôn ngữ đều phải phụng sự Người. Quyền thống trị của Người là quyền vĩnh cửu, không bao giờ mai một; vương quốc của Người sẽ chẳng hề suy vong.” (Đn 7:13-14)*

Ngắn gọn chỉ có hai câu nhưng súc tích ý nghĩa về Đức Vua Nhân Lành, cũng là Vua Công Lý, Vua Tình Yêu và Chúa Tể Càn Khôn. Nhưng có điều đặc biệt, Đức Vua này có những cái “không” khác hẳn với các vua trần gian: KHÔNG ngại vàng, KHÔNG đấng quang, và KHÔNG quân sĩ. Chắc chắn không vua chúa nào “độc đáo” như Ngài. Thật hạnh phúc khi chúng ta được nhận biết Ngài và tôn thờ Ngài. Đức Vua Giêsu không có gì nhưng có toàn quyền xét xử – đặc biệt là Cuộc Phán Xét.

Thánh Vịnh gia xác định: *“Chúa là Vua hiển trị, Chúa mặc oai phong tựa cấm bào, Người lấy dũng lực làm cân đai. Chúa thiết lập địa cầu, địa cầu không lay chuyển. Ngai vàng Chúa kiên cố tựa ngàn xưa: Ngài hiện hữu tự muôn ngàn đời.” (Tv 93:1-2)* Vàng, quả nhiên là chúng ta không thể không chia sẻ với người khác khi chúng ta có một Đức Chúa như vậy, ngay cả những vật vô tri cũng chợt nhận biết và rồi chúng không thể im lặng: *“Trời xanh tường thuật vinh quang Thiên Chúa, không trung loan báo việc tay Người làm. Ngày qua mách bảo cho ngày tới, đêm này kể lại với đêm kia.” (Tv 19:2-3)*

Thiên Chúa là Đấng siêu việt nên mọi thứ khác bởi Ngài cũng hoàn toàn siêu việt: *“Lạy Chúa, thánh chỉ Ngài thật là bền vững, nơi đền vàng rực lên toàn thánh thiện triền miên qua mọi thời.” (Tv 93:5)* Đó là sự thật minh nhiên, vĩnh hằng, không ai có thể chối cãi. Ai chối bỏ là tự lừa dối chính mình. Thiên Chúa luôn quan tâm chăm sóc chu đáo các thụ tạo của Ngài, muốn chúng ta đồng hưởng vinh quang với Ngài đời đời. Tuy nhiên, trước đó thì chúng ta được “thanh luyện” trên thế gian với quyền tự do mà Ngài đã ban cho chúng ta. Bất cứ ai cũng hoàn toàn được tự do chứ không hề bị ép buộc. Kinh Thánh xác định: *“Con người do Thiên Chúa làm nên, vốn đơn sơ ngay thẳng, nhưng chính họ lại đi tìm đủ chuyện rắc rối quanh co.” (Gv 7:29)*

Trong thư gửi bảy Hội Thánh Axia, Thánh Gioan đề cập việc làm chứng về Đức Giêsu Kitô: *“Xin Đấng hiện có, đã có và đang đến, xin bảy thần khí hiện diện trước ngai của Người, xin Đức Giêsu Kitô là vị Chúng Nhân trung thành, là Trưởng Tử trong số những người từ cõi chết chỗi dậy, là Thủ Lãnh mọi vương đế trần gian, ban cho anh em ân sủng và bình an. Người đã yêu mến chúng ta và lấy MÁU mình RỬA SẠCH tội lỗi chúng ta, làm cho chúng ta trở thành vương quốc và hàng tư tế để phụng sự Thiên Chúa là Cha của Người: kính dâng Người vinh quang và uy quyền đến muôn thuở muôn đời. Amen!” (Kh 1:5-6)*

Đức Vua Giêsu Kitô không “hét ra lửa” như các vua chúa trần gian, nhưng Ngài cai trị cả vũ trụ hữu hình và vô hình, nêu gương hy sinh để chứng minh tình yêu đến tận cùng, sẵn sàng tha thứ cho những kẻ thủ ác. Ngài có uy tín hơn bất cứ ai, cụ thể là người ta vẫn trích dẫn giáo huấn của Ngài, và nhiều người vẫn tỉnh giấc mộng đời mà tin nhận Ngài.

Chúa Giêsu Kitô đến thế gian lần thứ nhất như “con chiên hiền lành bị đem đi làm thịt” (Gr 11:19) và với tư cách là Vua Thương Xót, nhưng Ngài đến thế gian lần thứ hai sẽ như một Thẩm Phán Công Bình và với cương vị là Vua Công Lý. Ngày ấy đang đến rất gần rồi! Thánh Gioan cho biết cách Thiên Vương Giêsu quang lâm: *“Kìa, Người ngự đến giữa đám mây. Ai nấy sẽ thấy Người, cả những kẻ đã đâm Người. Mọi dân trên mặt đất sẽ đấm ngực than khóc khi thấy Người. Đúng thế! Amen!” (Kh 1:7)*

Động thái đấm ngực là biểu hiện lòng sám hối, nhưng nếu đấm ngực mà không ăn năn thì có đấm mạnh và đấm nhiều cũng chỉ là vô ích. Bất cứ ai biết chuẩn bị đón Ngài bằng cách “đấm ngực chân thành” ở mọi nơi và mọi lúc thì sẽ được Thiên Chúa khoan hồng – thậm chí là tha bổng, cho trắng án. Không ai xa lạ, chính “tướng

cướp khét tiếng” Dismas đã nên thánh nhờ được diễm phúc đó, (x. Lc 23:43) đúng như lời Đức Vua Giêsu đã hứa: *“Ai đến với tôi, tôi sẽ không loại ra ngoài.”* (Ga 6:37)

Mọi điều không thể sẽ thành có thể, nếu chúng ta khiêm nhường sám hối thành tâm, chứ Ngài không cần lễ vật chi cả. (Mt 9:13; Mc 12:7) Thật vậy, Ngài đã xác định rạch ròi: *“Ta là An-pha và Ô-mê-ga, là Đấng hiện có, đã có và đang đến, là Đấng Toàn Năng.”* (Kh 1:8) Tuy nhiên, Thiên Chúa không thiên vị ai, (Gl 2:6; Cv 10:34) và cũng không vị nể ai, (1 Pr 1:17a; Mt 22:16) cứ theo công việc mỗi người mà xét xử. Đó là điều đáng quan ngại. Có Thiên Chúa là có tất cả.

Rồi người ta cũng phải công nhận Ngài là Vua. Điều đó được chứng tỏ qua trình thuật Ga 18:33b-37. Thánh sử Gioan cho biết: Sau khi bọn thủ ác bắt Chúa Giêsu và điệu Ngài tới cho tổng trấn Philatô luận tội. Lúc ông ta trở vào dinh, cho gọi Chúa Giêsu và hỏi Ngài: *“Ông có phải là vua dân Do Thái không?”* Ngài không trả lời mà thản nhiên hỏi lại: *“Ngài tự ý nói điều ấy, hay những người khác đã nói với ngài về tôi?”* Ông Philatô nói rằng ông là người Do Thái, mà chính dân chúng và các thượng tế đã nộp Ngài cho ông ta. Rồi ông ta hỏi Chúa Giêsu: *“Ông đã làm gì?”* Chúa Giêsu trả lời bằng cách lý luận: *“Nước tôi không thuộc về thế gian này. Nếu Nước tôi thuộc về thế gian này, thuộc hạ của tôi đã chiến đấu không để tôi bị nộp cho người Do Thái. Nhưng thật ra Nước tôi không thuộc chốn này.”*

Không biết giả nai hay thực sự không hiểu mà ông Philatô hỏi: *“Vậy ông là vua sao?”* Chúa Giêsu vẫn không xác nhận mà lại nói: *“Chính ngài nói tôi là vua. Tôi đã sinh ra và đã đến thế gian nhằm mục đích này: làm chứng cho sự thật. Ai đứng về phía sự thật thì nghe tiếng tôi.”* Ai cũng thích sự thật, nhưng không dễ “đứng về phía sự thật,” bởi vì SỰ THẬT luôn THẮNG THẦN. Vì thế người ta dễ a dua, hòa theo vì không có lập trường, sợ bị lẻ loi, như người ta nói chơi mà thật: *“Ai làm sao, tôi làm vậy; ai làm bậy, tôi làm theo!”* Muốn “đứng về phía sự thật” thì người ta phải thực sự có lòng can đảm, quyết tâm thoát khỏi tình trạng nhát đảm.

Vốn dĩ dễ khiến người ta méch lòng bởi vì sự thật thường mang tính phủ phàng. Tuy nhiên, sự thật là chân lý, mà chân lý không thể bị bóp méo hoặc bị xuyên tạc, sự thật là chân-lý-thật, không thể là sự-thật-giả-tạo, được nguy biện hoặc được dàn xếp. Chính chân-lý-thật mới có khả năng kỳ diệu, dạng sự thật mà Chúa Giêsu đề cập và xác định: *“Sự thật sẽ giải phóng quý vị.”* (Ga 8:32) Đừng cố chấp mà hỏi “sự thật là gì?” như ông Philatô! (Ga 18:38)

Chính khách Mahatma Gandhi (1869-1948) là nhà lãnh đạo tinh thần của dân Ấn Độ và chủ trương bất bạo động, ông nhận định: *“Đức hạnh là nền tảng của mọi thứ và chân lý là bản chất của mọi đức hạnh. Dù bạn có là thiếu số thì chân lý vẫn là chân lý. Công cuộc theo đuổi chân lý không cho phép bạo lực với đối phương. Sai lầm không trở thành chân lý vì lý lẽ của vô số cách tuyên truyền, chân lý cũng không trở thành sai lầm vì không ai thấy nó. Tôn giáo của tôi dựa trên chân lý và bất bạo động, chân lý là Chúa của tôi, bất bạo động là cách để nhận biết Người.”* Một câu nói rất thâm thúy, rất phù hợp với đạo làm người và cũng phù hợp với đạo giáo – đặc biệt là Công giáo. Cách sống của ông rất gần với giáo huấn yêu thương của Đức Vua Giêsu Kitô.

Cầu chúc mọi người được hưởng Bình An và Lòng Thương Xót của Thiên Chúa (Gl 6:16) và được đầy Ân Sủng của Chúa Giêsu. (Kh 22:21)

Lạy Đức Vua Giêsu Kitô, Đấng Toàn Năng và Vĩnh Hằng, xin cho chúng con được là thần dân của Ngài, xin tiêu diệt sự dữ Cúm Tào và ban thêm lòng Tin Cây Mến cho chúng con; xin định hướng đời chúng con và ban Thần Khí Chúa để chúng con đủ can đảm sống theo mệnh lệnh của Ngài, Đấng Cứu Độ duy nhất của nhân loại, Đấng hằng sinh và hằng hữu, hiển trị cùng với Chúa Cha, hiệp nhất với Chúa Thánh Thần đời đời. Amen.

TRẦM THIÊN THU